

ДУБИНИ

Назву село отримало від того, що колись було розташоване серед старих дубів.

У лютому 1918 р. Дубини взяли під свій контроль австро-німецькі вояки, але в кінці року його відвоювали українські патріоти з військового формування Симона Петлюри. Навесні 1919 р. на лінії Радивилів – Крупець діяв загін з місцевих жителів, яким керував член Дубенського підпільного ревкому, дубинівський селянин І.С. Дубинецький. У червні, коли війська 1-ї Української радянської дивізії вийшли на колишній російсько-австрійський кордон, він вступив до Тарашанської бригади. Невдовзі був важко поранений і помер від ран.

У вересні Дубини, як і весь край, опинилися в руках польської влади. Навчання у початковій школі здійснювалося польською мовою. У селі не було навіть закладів торгівлі.

У вересні 1939 р. через Дубини пройшли червоноармійці. Головою сільради селяни обрали жителя Дубинів М.П.Курсика. Було відкрито хату-читальню (завідував С.М.Дмитерчук), магазин (продавець І.П.Курсик). У чотирикласній школі діти почали вчитися українською мовою.

У роки війни фашисти насильно вивезли на роботи 12 юнаків і дівчат. Серед тих, хто пізнав тягар підневільної праці, – А.Т.Іващук, Т.Г.Дубинецький, Т.П.Іващук. Селяни підтримували діяльність загонів УПА.

У березні 1944 р. Дубини звільнені від гітлерівського режиму. Чоловіків призвали в Червону армію. Я.П.Курсик і М.Д.Павлюк пройшли дорогами війни з самого її початку. Чимало фронтників за відвагу і мужність у боях були відзначені бойовими нагородами.

Відновлюється діяльність сільради. Головою її селяни обрали Г.І.Гойду, секретарем виконкому був М.Г.Іващук. У числі перших депутатів були В.Я.Курсик, М.Д.Дубинецька. Запрацювали хата-читальня, магазин, школа.

На початку 1948 р. нова влада організувала колгосп імені Івана Франка. Першим головою був А.І.Іващук. Колгоспниками стали Т.В.Іващук, М.Г.Іващук, П.Г.Іващук, І.В.Іващук, М.Д.Дубинецька та ін. Мали 30 коней, 50 корів, сівалку, 3 жатки, кілька молотарок, плугів.

Помітну роль у житті Дубинів відіграли бригадир, Герой соцпраці А.Т.Іващук, технік О.М.Дмитерчук, буряководи К.П.Курсик, Г.І.Гусарук, Є.І. Дубинецька, хмелярі Н.А.Дмитерчук, Н.А. Мельничук, оператори машинного доіння Г.М.Гаврилюк, К.О.Стрільчук...

Прапор перемоги. – 2006. – 10 лютого.